

L. Dolaný a
Kvapil

Čtem' pánovi.

Rýžal sem básně Vaše, právě w dole, kdy nám je hotoviti
je do maďarského učení w Litce. A přičtl je k tomu a tu
tu knauy' po útesě. Nevyplomýjí i'puděk konci, nebo
nepřiš k tomu sed' p'chopen, volit' uat' i' některých sloh a
úchwatě poetických rídri, že mohl' jiz' p'ndem' n'í, že
to v'rdem' pro Litku p'ntu je hod'. My što mladí muravé,
žároných je a má' byti' ludnosc' národu, a dovolite mi, abych
i' w těchto p'ritech, měl' Vám říci, co nosim' na p'dci.

Mám' jiz' dva syny, rárne ^{narodu} muže, dvě dcer, rádných to
že mladých Slovanských, chováni' jiz' dva h'rtky a jedna
dceru, anaz' mi práwé pomohu' mi m'uríš' w'ed
spisovateckých (mi' p'oc' síci' máimé, a máim' pro' Annu,
o úř' h'ch' d'w'ed' jiz' té' r'alibene' w'ed' p'rat, a t'eb' u'wé,
e'to mi, že j'iem' ampetentný' w' těchto věcech, f'oudu, radre,
a t'eba' šar' máj' Kritikus' z'iw'ta m'aderního: ale up'raimé
Vám, že ty b'edě' twán, ty m'wadě' k'w'itro, ty h'olitow, t'ím' m'
j'iem' a u'w'ar'ta západní' kultury p'ritroných' útlivost'laru
národu n'ar'em' nepomúje k' u'y'w'ím' m'ohy, anaz' j'iz' u'y'p'tis,
i' ludnosc' c'eká. D'wé' nep'w'ate' ty p'lu' twán' úř'gých
d'iwet, ty j'isk'naté' mod'í' o'í, zá'w'í' plame'ny' w'chore' i'š'ly,
ta' u'chwatimé' ná'w'nost' p'wá' w'w'na' p'de' t'az'j'ím' p'c'
úblacimé' jednoho' f'ide' a p' o'd'au' je' jed'nomu'. D'wé' je
n'rap'at'j'ete' oh'nem' p'om'ity' nad' t'w'rcem' toh'oto' p'it'm'ního
ná'k'azy' m'omí' p'lu'ého' p'au' socialního?

W'it'm', u'it'm', že se w' l'eb'at' "u'y'w'í' m'ocně' u'y'w'í' t'ento
p'w'is' j'ak'í' rá'ute' p'z'nam'ená'wat, ale t'adé' i' w'erté' p'k'ou'w'eni'm'
w'ed'm'ei, po' 30' l'et'eb' lud'op'oreté' k'raje' w'ax' p'au'y'm'
b'led'ym' mladci' a m'lad'icim' a p'ad'ly'm', w'od'ly'm' m'j'ím'
m'í. Ci' je' p'ow'olám' p'roti' d'roh'm' t'ento' j'aw'cas' p'ow'p'aw'at?
M'w'ere' u'y'w'elé' nad' m'ochu' p'it'm'ného. N'eb'li' j'iz' p'wad'

odpovědi "nikčím se sta na nás? Nevěříš. A když tak" ta
 bylo, tož nehadno jsi prou opívat náhram moru.

Ja s velikým potěšením pozoruji recenzišotu, vzle nys,
 auer - leprůž idealku hodný - a logiku obraru poetických
 pomeru se záduch w knížky p'ruce.

Rozmí dacte, přijat tyto mé řadky s tou otvoreností
 jako ja se děluji s Vasoostem; vzhled nuj stojí pod
 praktickým vzhledem histoní národu narekto. Na mi tipu
 perárek narůž tak seronilo, jni zachování bytu narekto
 a tradic' narodny, jároly nars žvnilo moraku narekto
 bytu poskvrnění. Trubte a klucte w národ w
 mlad' zábojovci - aby se nevrhal w koleje rapad
 ni domatky, kreslete nim před oči. Krávy kym a drem
 mocných ramenu, vchlapých umem (a zdáních
 profou mateských, soudných vrabku děvčůž a)

Upomenutí jen u je kolowim do wzeui. Jemí d. 28
 Juni m. r. odpouen d kamelutu madorských na 100 fl a
 3 mesi w'rem, pro čarovis nuj P. L. w němž uwerij,
 net jen byl p. Sboffyho čánek "Tém nírny'm" a
 teato čánek, ~~Spouze~~ nepohodluj walian odvěrym narekto
 národu, odpouen byl, j ~~pa~~ járo na nypj's politický
 ac tm odrem wchyl - ja par ~~mo~~ dra narekto tis čvencim
 zárony nemel jen při au jiu appellaty, ale tohro o
 nullitu jen zadal proutu, ale po hro 9 mešicim sobi
 kawy láimain' parni situau nari, konecu ~~podurkli~~
 profou mon, a dne 27 Brerim zapčnu své wzeui. (Tad
 arpon s jistotu zavinim, aut na teuzi den s elym tajim,
 ničkaršwim, mne obelitaji' k paslechut' nyprou)